POKROK ZÁPADU

PUBLISHED WEEKLY.

Published by Pokrok Publishing Co., 1309-1311 Howard St.—Tel. 2913.

Subscription by mail. - $1.00 per year.

Vychází každou středu.

Vydává: Vydavatelská Spol. Pokroku.

1309 1311 Howard ul. — Telefon 2913.

Předplatné:

V místě s dodávkou do domu	$1.50
V místě, s dodávkou poštovní	$1.00
Poštou pro Spojené Státy a Kanadu	$1.00
Čech	$1.50

Ohlášky.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze ten, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velkosti, nepřesahující 1 palec, počítáme 75 centů za třikrát. Za různá ohlášení, blahopřání, úmrtí a jiná, čítáme $1.00 za tři palce za každé uveřejnění. Nechť ke zlepšení přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu ustanoví se ochotně na vyžádání.

Zásilky peněz

Jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště neb expressu "Money Order" a týž nám se zašle. Též v registrovaném dopise, aneb poštovskou bankovní jest zásilka jista. Kdo chce platiti "checkem" na bank, nechť zašle o 25 centů více, proto že tolik musíme platiti banku za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijmeme též i 1- a 2-centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zaslány pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 3. prosince 1902.

CHRAŇTE SE POCHLEBENSTVÍ, NEBOŤ ono jest dcerou podvodu.

NĚKTEŘÍ LIDÉ CHOVAJÍ SVOU ZÁŠŤ lépe nežli chovají své děti.

PŘÍLIŠNÁ HONBA PO DOLLARU SNIŽUJE nejen jedince, ale i celý národ.

I NEJZDVOŘILEJŠÍ ČLOVĚK NEŘEKNE kolektoru: těší mne, že jsem se s vámi setkal.

PAK-LI SE MARK HANNA VZDÁ K vůli zdraví politiky, tu Bryan jistě za ním slzy neuroní.

ČLOVĚKA NEMÁME POSUZOVATI DLE jeho schopnosti, ale dle toho, jak své schopnosti užívá.

TÍHA ŽIVOTA SPOČÍVÁ NEJVÍCE NA ramenou slabých, poněvadž ji nedovedou setřásti na ramena jiných.

VE STÁTU MASSACHUSETTS NALÉZÁ se o 80,000 více žen nežli mužů. Tam by měla legislatura trestati staromládenectví vězením.

ŠTĚSTÍ DOSTAVUJE SE K NÁM V MALÝCH dávkách a ti, kdož jsou moudří, jsou spokojeni s těmito drobty a nečekají na celý bochník.

MNOZÍ MUŽI JSOU JAKO PLEVY, neboť jsou lehcí a opět nejsou jako plevy, poněvadž stávají se přítěží svým přátelům.

SNAD U NÁS NADEJDE TAKÉ JEDNOU den, kdy zákonitá loupež boháčů bude stejným proviněním, jako nezákonitá loupež banditů.

KONGRES BUDE BRZO V PRÁCI. V krátkém tom zasedání nemůžeme očekávati mnoho, ale chceme viděti aspoň dobrou vůli.

LIDÉ, KTEŘÍ SE STARAJÍ O SVŮJ vlastní "byznis", obyčejně jsou daleko více úspěšnější, nežli ti, kteří se starají o "byznis" jiných lidí.

OPATRNOST SE PODROBUJE OKOLnostem, hloupost se s nimi pře, pýcha je volá do boje, moudrost jich využitkuje pro sebe a genius je kontroluje.

MNOZÍ LIDÉ SPOLÉHAJÍ NA PROZŘEtelnost, že jim pomůže a v tom bláhovém očekávání skládají ruce v klín a místo očekávané pomoci dočkají se—bídy.

DŘÍVE SE ŘÍKALO, ŽE STRÝC SAM je dosti bohatý, aby mohl každému dáti po farmě, nyní mu však Kanada začíná dělati rozdáváním konkurenci.

ITALSKÝ KRÁL, AČ BYL DO JISTÉ míry zklamán opětným narozením dcerušky, přece si ji cení dosti vysoko, když dal z vděčnosti za ni $40,000 italským chudým.

KDYŽ KRKAVCI SPOZORŮJÍ NĚJAKOU kořist, tu se k ní rychle slétají. Takový instinkt slučuje také trustovní krkavce, kteří se sdružují, aby napadli svou kořist, bezbranný americký lid.

MNOHÉ STÁTNÍ LEGISLATURY, AČ JE zvolil lid, stávají se poslušnými služebníky korporací. Lid by si měl však každého takového Jidáše zapamatovati a měl by mu dát při příležitosti zaslouženou odměnu.

JMÉNO MUŽE NENÍ MALIČKOSTÍ. Cena tohoto jména musí býti zaplacena mnohými roky poctivé práce a může býti ztracena v hodině. Proto každý člověk by měl chrániti své jméno více nežli svůj bankovní vklad.

"DOKTOR" CLEVELAND ONEHDY udílel radu chřadnoucí paní demokracii, jak by se zase mohla dostati na nohy. To je marno, pokud bude státi na tak špatných základech, lid jí na nohy nebude pomáhati.

JAKÝ JEST VELIKÝ ROZDÍL MEZI DOpravou po vodě a dopravou po zemi, toho důkaz podávají dopravní sazby. Tak to stojí nyní jen 10 centů dopraviti bušl korny po vodě z Chicaga až do Liverpoolu, kdežto doprava 100 liber korny po dráze z Chicaga jen do New Yorku stojí 13½ centů.

DLE ZPRÁVY MEZISTÁTNÍ OBCHODNÍ komise naše dráhy v posledním roce vydělaly více, platily větší mzdy svým zaměstnancům, dopravily větší počet cestujících a větší množství nákladů, nežli v kterémkoli roce jiném, co dráhy byly v této zemi zbudovány a za to všechno mají děkovati farmerstvu, které svým přičiněním za pomoci přírody přivodili tento blahobyt pro americké dráhy.

JEDEN Z POMĚRNĚ PUSTÝCH TEXASských okresů bude v nedlouhé době přeměněn na úrodný ráj a to pomocí elektřiny. Ustavila se tam společnost, která zakoupila tisíce a tisíce akrů ladem ležících tam pozemků a na nich bude pěstovati rýži. Poněvadž tyto pozemky jsou v většiny suchopáry, budou pomocí elektřiny zavodňovány, elektřinou buda prováděna sklizeň, elektrickými stroji bude rýže luštěna a čistěna, elektřinou vytápěny a osvětlovány budou domy, v nichž budou bydleti správcové, dozorci a dělníci a konečně i elektřiny bude používáno ku hnaní kár, jimiž bude zprostředkována doprava na ohromné této farmě, která vším právem bude moci býti nazvána farmou 20. století.

DŘÍVĚJŠÍ VELICÍ PŘÁTELÉ CARNEGIE a Frick, kteří byli spojeni dlouhá léta spolu v ocelářském průmyslu, se před nějakou dobou rozešli a z přátel stali se nepřátelé a nyní Frick chce přetrumfnouti Carnegieho, který v Pittsburgu postavil polytechnický ústav, vystavením a nadáním veliké university v tom samém městě. Úmyslem Frickovým jest zastíniti ústav Carnegieho, lidstvo však touto jeho štědrostí mnoho nezíská. Ba možno směle říci, že nezíská jí praničeho a že miliony ty, které Frick hodlá na universitu vydati, budou úplně vyhozeny. Amerika má těchto vysokých ústavů již dosti, ona nepotřebuje jich více, ale Amerika nemá ještě mnoho jiných ústavů a nadací, které by způsobily daleko více dobra a štěstí nežli ta nejobrovštější universita. Kdyby ku př. věnoval Frick těch několik milionů dollarů na zřízení nadace, z níž by se mohlo lehce ročně vydržovati 10,000 synů chudých rodičů, aby mohli nabýti vzdělání, tu by si získal daleko více zásluh nežli svojí universitou, která bude pouze pro dítky bohatých aneb aspoň zámožných rodičů. Leč co platno činiti návrhy, když naši mecenáši mají sice hodně peněz, ale málo praktického smyslu pro skutečné potřeby širokých vrstev lidu.

V JEDNOM Z POSLEDNÍCH ČÍSEL P. Z. jeden z našich vážených dopisovatelů z Bruna si stěžuje, že v téměř úplně českém tamním precinktu oba čeští kandidáti byli poraženi. Tento smutný fakt jest tak zahanbujícím úkazem pro nás, že jinonárodovci zajisté potají se nám vysmívají. A mají také pravdu. My sami stavíme se svým jednáním na pranýř a sami připravujeme se o úctu a není divu, že stáváme se mnohdy terčem různých urážek. My sice dovedeme mluviti o "bratrské lásce" a o tom, že "krev je hustší nežli voda", ale u některých našich krajanů jsou to prázdná slova. Když tuto svárlivost, tuto zášť a zlomyslnost některých těch krajanů pozorujeme, tu mně nám napadá, že ta nešťastná bělohorská bitva připravila nás nejen o samostatnost, ale že pokazila i naši čistou slovanskou krev. Po nešťastné té bitvě, když se naše rodná zem stala kořistí vítězných lupičů a vrahů, naše česká krev smísila se s touto krví cizáků a známky toho jeví se u některých našinců do dnes. Mnozí z nás bohužel nejsou jako byli naši otcové, kteří zpívali:

Napijme se,
nabijme se,
milujme se!

Z WATERVLIET ARSENALU POSLÁNO bylo ve čtvrtek do Sandy Hook největší dělo, které kdy zhotoveno bylo na světě. Vzalo to úplné čtyry roky nežli toto dělo bylo dokončeno a k jeho ulití musely být postaveny zvláštní stroje a zvláštní jeřáb. S nábojem 1,000 liber střelného prachu může se z tohoto děla vystřeliti projektil vážící 2,370 liber, jehož průbojná síla bude tak veliká, že ještě na vzdálenost dvou mil prorazí ocelovou plotnu 27.5 palců silnou. Až toto dělo bude umístěno v Sandy Hook u New Yorku, tu bude representovati vydání $155,400. Z toho vydáno bylo $130,000 na material a na stroje k jeho zhotovení potřebné, $20,000 vydáno bylo za práce a $5,400 vydáno bude za dopravu. Leč touto ohromnou sumou nebudou vydání s tímto ocelovým obrem skončena, neboť bude to státi ještě několik tisíc dollarů, nežli bude umístěn v Sandy Hook, kde bude střežiti přístav new yorský. Každý výstřel z tohoto obra bude státi $865. Dle úsudků některých znalců při tomto prvním výstřelu může se dělo roztrhnouti a strýc Sam za ohromné vydání skoro $200,000 bude mít hromadu rozbité lité ocele. Pak-li však dělo vydrží první ránu, jak očekávají jeho výrobci a jak očekává vláda, tu tím také skončí jeho historie, neboť na valech u Sandy Hook bude odpočívati pak v pokoji a bude zbytečně střežiti příchod nepřítele, který nikdy se nedostaví. Strýc Sam se bude moci pochlubiti, že má nejen nejlepší lodě, ale i obranná děla.

Věrolomci.

Boj mezi uhlobarony a unií uhlokopů vzal na sebe opět překvapující obrat. V tom okamžiku, když se již zdálo, že docíleno bude mezi magnáty a unií soukromé dohodnutí bez pomoci arbitračního soudu, tu uhelní magnáti zrušili pojednou své slovo a vzali všechny své návrhy zpět a konečné urovnání sporu bylo tím ponecháno opět soudu, jmenovanému presidentem Rooseveltem.

A kdo to byl, jenž v posledním okamžiku zmařil ono dohodnutí?

Opět pověstný George F. Baer, předseda readingské dráhy, který se vydává za "zástupce Všemohoucího".

Hlavní právník uhelných baronů, Wayne Mac Veagh, vypracoval dohodnutí, s jehož podmínkami souhlasil předseda unie uhlokopů, Mitchell, a toto dohodnutí bylo již také předloženo presidentu Rooseveltovi, v poslední hodině však Baer zachoval se opět nízkým svým spůsobem a zrušil všechny úmluvy a tím opět přiostřil boj, který vede unie za právo uhlokopů.

Uvážíme-li, že to byl Baer, jenž původně navrhnul, aby dobrovolným shodnutím ukončen byl tento boj a že on zároveň také podepsal telegram, v němž se arbitrační soud žádal za odložení schůzí na týden, aby tak byla dána příležitost uhelným baronům a unii k dohodnutí, tu teprve můžeme dokonale posouditi, jakým bezcharakterním individuem tento Baer jest.

Uhelní baroni zvolili si Wayne Mac Veaghe za svého zástupce a vyslovili úplný svůj souhlas s podmínkami dohodnutí, které tento vypracoval a jež obsahovaly v sobě 10procentní zvýšení mzdy, osmihodinovou dobu pracovní a vážení uhlí v dolech. Unie dle tohoto dohodnutí neměla být uznána a každá dráha a každá těžařská společnost měla učiniti smlouvy s vlastním svým dělnictvem, trvající na tři roky a zároveň k těmto měl být připojen plán k arbitraci pro urovnání všech sporů v budoucnosti.

Jak nyní vychází na jevo, tu uhelní baroni se domnívali, že tyto podmínky nebudou Mitchellem přijaty a že pak uhelní baroni s velikým hlukem podají tyto podmínky veřejnosti, aby okázali, že byli hotovi přinésti velké oběti pro vzájemnou shodu, ale že ten zlý Mitchell stojí onomu dohodnutí v cestě a tímto "trickem" chtěli připraviti Mitchella o sympatie, jichž si dobyl u celé americké veřejnosti nejen pro sebe, ale i pro věc, kterou zastává.

Když však Mitchell svým přistoupením na tyto podmínky jim zničil předivo jich lstných plánů, tu rychle se stali věrolomci.

Tato věrolomnost však je ukázala v pravém světle a dnes celá veřejnost s ošklivostí hledí na tuto chásku, která nemá úcty ani pro vlastní své dané slovo.

Kterou cestou?

Jsme tomu velice povděčni, když naši čtenáři prostřednictvím sloupců "P. Z." vyměňují své názory a myšlénky o palčivých otázkách dne, neboť jest to důkazem, že myslí sami za sebe a jedině ten lid, který dovede přemýšleti, jest silným a dovede hájiti svá práva.

Právě proto přijímáme do svých sloupců obhajobu socialismu přítele Fialy a zabýváme se ní ještě jednou v tomto zvláštním článku, aby čtenářové "P. Z." mohli sami posouditi vlastním svým rozumem, kterou cestou jest se lépe bráti. Tou, jíž se béřeme my, aneb onou, jíž se béře s malým jen hloučkem přítel Fiala.

Ve své odpovědi píše p. Fiala, že by "P. Z." špatně pochodil, kdyby ku př. napsal článek o poměrech v Čechách, že jest to marný boj, který nepovede k vítězství. Naděje hraje nejen v životě jednotlivců, ale i v životě národů velikou úlohu a uloupiti tuto naději lidu, zápasícímu za svá práva, bylo by zločinem, poněvadž tato naděje dodává mu síly k boji. Nám také nenapadá, abychom tuto věčně zelenou naději ubírali dělnému lidu, neboť má jí v boji svém zapotřebí, *my však se snažíme, aby dělný lid dobyl si svá práva cestou praktickou, v našich poměrech a v našem sestavení společnosti lidské možnou*, kdežto přítel Fiala tvrdošíjně setrvává na cestě ideální a myslí si, že dojde také k onomu cíli, zapomíná však, *že cesta praktická jest nejen kratší, ale že se na ní dělnickému lidu, dobývajícímu si pozvolna svých práv, daleko lépe vede, nežli na té cestě ideální, která má budoucnost pouze na zřeteli a o přítomnost nedbá.*

Když již přítel Fiala uvedl Čechy za příklad, povíme mu něco z nedávné historie národa našeho, což mu nejlépe dokáže, že cesta praktická jest stokráte lepší nežli cesta ideální v každém boji.

Pan Fiala snad ví, že to bylo neštěstím českého národa, že bývalý vůdce jeho Rieger setrval na cestě ideální v boji za práva našeho národa, která nás konečně přivedla až ku sbírání drobečků ve Vídni.

Kdyby byl Rieger bral se cestou praktickou, když své doby hrabě Potocki byl předsedou ministerstva, tu byl by s ochotou přijal nabídku Potockého, v níž našemu národu byla zajišťována podstatná část jeho práv, avšak Rieger chtěl vše anebo nic a konečně národ náš musel se spokojiti s tím nicem a musí se s ním spokojovati až dosud.

Po zmařeném vyjednávání s Potockim národ náš na radu svých vůdců dal se teprve na cestu politiky, volil každý rok a považoval tyto volby za protest proti stávajícím poměrům, tak zrovna jako ve Spoj. Státech činí socialisté, vídeňská vláda však na tento trpný protest mnoho nedbala a konečně vůdcové českého lidu uznali, že celá ta trpná politika jest mizernou zbraní v boji za práva českého národa a čeští poslanci šli do Vídně, aby tam sbírali drobečky, kdežto dříve odmítnuli Potockim jim nabízeného půl bochníku chleba.

To bylo smutné ovoce té ideální politiky Riegrovy!

A takové ovoce nese ta ideální sociální politika ve Spoj. Státech. Socialisté protestují svými hlasy proti nynějším stávajícím poměrům; protest tento však zaniká každého roku nepovšimnut. Tak mohli by socialisté protestovati svými hlasy do nekonečna a pomohlo by jim to tak mnoho, jako pomohl ten trpný protest českému národu.

Na štěstí ale vůdcové amerického dělnictva jsou mužové praktičtí, kteří jsou si vědomi toho, *že především jest nutno dbáti o to, aby se poměry dělnictva zlepšily v přítomné době, aby již "dnes" dělníku a jeho rodině dostalo se aspoň částečně spravedlivé náhrady za jeho práce a proto zavrhují socialismus jako nepraktický pro dobro amerického dělnictva.*

Poslední zasedání Americké federace práce, tohoto obrovského dělnického sdružení, svým hlasováním nám skvěle stvrdilo, že "P. Z." nalézá se na pravé cestě, když radí dělnictvu, by hledalo ochrany pro sebe a pro svá práva v uniích, pomocí nichž snáze a rychleji dělnictvo zlepší svůj stav, nežli zbytečným zahazováním hlasů o volbách.

Předseda Americké federace práce, Gompers, když v onom zasedání mluvil proti socialismu, tu pronesl tento pozoruhodný výrok: *"my nesouhlasíme se socialismem, poněvadž jsme z něho již graduovali."*

Byla to nabytá zkušenost, která přiměla Gomperse k tomuto výroku a ta samá zkušenost naučila i nás pohlížeti na socialismus s praktického stanoviska.

Národ sestává z různých tříd, co jest pro jednu dobré, to druhé škodí a mezi těmito třídami vede se stálý, ale tichý boj a tato různost zájmů překáží tomu, aby všechny vrstvy společně hledaly své dobro v socialismu. Nikdo na světě ku př. nepřesvědčí rolnictvo, že v socialismu leží jeho spása, poněvadž socialistické zásady stojí v příkrém odporu s prospěchem rolnictva a dnešní boj rolnické strany a socialní strany v Německu jest nejlepším důkazem, že na spojení těchto dvou základních tříd národa nelze ani pomýšleti.

My netvrdíme, že cesta socialistická jest špatná, ale my jsme ze skutečnosti přesvědčeni, že jest nepraktická a že nemůže vésti při nynějším složení lidské společnosti k cíli a proto nemůžeme lidu našemu raditi, aby se dal na tuto cestu, na které by ho neočekávalo nic nežli těšínská jablíčka.

Těmi se však žádný dělník nenasytí.

V našem přesvědčení, že cesta 'P. Z.' jest jedině správná, utvrzuje nás nejen rozhodnutí největšího tělesa dělnického v Americe, jak již jsme uvedli, ale jsme v něm zároveň utvrzeni tímto výrokem, který nedávno učinil znamenitý americký zástupce utlačovaných tříd, Bernard McFarren, kterýž v druhém čísle svého týdenníku, nazvaného "The Cry for Justice" (Výkřik za spravedlnost), napsal tato slova:

"Jest lépe hlasovati pro onu stranu, která slibuje zavésti aspoň nějakou opravu, směřující k dobru utlačovaných tříd, nežli zahazovati své hlasy volením strany, kteráž nemá ani nejmenší stín naděje na vítězství."

Jaroslav Kocian v New Yorku.

V New Yorku, 27. list. 1902.

Konečně jsme se opět probudili z dlouhého sna všedního života a plahočení a octli jsme se ve sférách radosti, obdivu a nadšení. Před rokem těšili jsme se a z přeplněných srdcí jásali jsme nad obrovskými úspěchy našeho velkého Kubelíka, a dnes rovněž tak jásáme nad úspěchy Kocianovými, jako by nebylo mezi nimi žádného rozdílu. Ovšem v očích krajanů, sváděných křikem naší výborné žurnalistiky, zdá se býti Kocian rozhodně větším v každém ohledu nežli jeho předchůdce a skutečný král houslistů, Kubelík.

Než to nechme stranou, neboť ku individualním náhledům a posudkům jest každý člověk oprávněn.

Právě tomu bylo osm měsíců, co opouštěl slavný Kubelík břehy svobodné naší Unie, když vítali jsme mladičkého umělce Jaroslava Kociana na půdě americké. Srdce každého z přítomných krajanů na přístavišti chvělo se radostí při spatření na palubě hrdého "Majesticu" plavou, umělce prozrazující hlavu mladého Kociana.

Konečně máme zde opět někoho, koho bychom hýčkali, s kým bychom se mazlili. Vždyť dál touha krajanů po slavných českých umělcích nesáhá!

Libujemeť si v tom, když hřmotnými fanfárami oznamován jest nám příchod slavného umělce — Čecha.

Tu každého se zmocní obrovské sebevědomí národní, každý jest hned *Čechem*, třeba česky necítil, nemyslel a nejednal, každý se hned hlásí k proslavenému krajanu-umělci — a dost.

My víme, že jest umělcem, že jest naším krajanem, že se k nám hlásí; jdeme šmahem na první koncert, udělá se krajanské "velkolepé" přivítání—a zase dost.

Technice i cantileně hudební rozumí sotva jeden ze sta, a ten, který rozumí, mlčí jako ryba, neboť posvátná jest od jakživa nedůtklivost každé věci české. Nahlas se nesmí mluvit, ale šeptem všecko. A proto noviny naše, nejvyšší to autorita veškerého českého smýšlení v New Yorku, že napsaly, že Kocian je ten pravý, že překonává Kubelíka, tak tomu věříme—a zase dost. Jest to věru podivné, jak nechává lid náš slepě bez odporu unášeti se v enthusiasm až nesmyslný.

První koncert Jaroslava Kociana v Carnegie Hallu konaný v sobotu, dne 22. listopadu, byl skutečnou manifestací českou. Možno říci, že dvorana Carnegie Hallu naplněna byla třemi pětinami českým publikem, ostatní dvě pětiny obecenstva byly různého původu, jež s napjetím očekávalo hru mladého, talentovaného krajana-umělce, J. Kociana.

Prvé jeho vystoupení bylo důstojné, energické, však ne graciesní.

Hrál výborně, ale sám sobě a ne přítomným. Dle mého zdání jest náš Kocian snílkem, který uspokojuje hrou sama sebe a zapomíná při tom, že poslouchá jej někdo jiný. Kritické obecenstvo neuchvátil svou hrou, ač hra byla krásná, správná, tón čistý, ale slabý. Možno, že vinen tím byl nástroj anebo příliš silný orchestr Damroshův, že hru prvého čísla docela utlumil. Tak domníval jsem se po čísle prvém a setrval jsem ve svém domnění až do konce koncertu, neboť tónu, ni vášnivého zápalu nikterak v dalších číslech nechtělo přibývati.

Jevil se zde velký vzácný talent, však žádná genialnost.

Kocian příliš hluboce cítí a myslí, však dosud nedovede svou duši odhalovati, tak aby jej posluchačstvo dovedlo pochopiti. On nedovede hrou svou elektrisovati, uchvacovati, jako to dovedl jeho předchůdce Kubelík.

Jest příliš mlád a proto můžem se ještě nadíti u něho výsledků dokonalejších.

Tisk anglický ve svých recensích zdržoval se až úzkostlivě detailního kritisování, patroně z ohledu na Kocianovo stáří, jediný Staatszeitung opěvoval Kociana, ale ne z ohledu na něho samého, nýbrž prospěchářsky z ohledu na Aronsohna a Damroshe, jimž odjakživa Staatszeitung přál a přáti bude. A přec vzdor tomu nepřestal na Kociana rohy své fenomenální arogance vystrkovat. Po druhém koncertě Kocianově (recital), odbývaném ve středu 26. t. m., objevily se kritiky drsnější, ba pro Kociana nebezpečné.

Dnes jest na bíledni, že Kocian byl vylákán do Ameriky pouze pro vyvolání konkurence a že při tom trpí jako mladý a nadaný umělec sám nejvíce. Tomu nasvědčuje již to předcházení si Čechů New-Yorských se strany jeho managementu, který i jak se zdá, neštítil se donutiti nerozvážného mladíka-umělce ku psaní dopisu, uveřejněného na počátku měs. listopadu v Hlasu Lidu, ve kterém se doprošuje na umělce způsobem, pel hrdosti umělecké stírajícím, přízně krajanské. Umělec za světovou slávou se pachtící nemá se o slávu tu doprošovati nikoho, ten musí si jí svým uměním vydobyti. Dle mého mínění byl by pan Kocian učinil mnohem lépe, kdyby se svým turné po Spojených Státech byl ještě aspoň 2 roky počkal a pak řízení téhož do jiných rukou byl svěřil. Jakožto nadanému a mnohoslibnému mladému umělci by to bylo posloužilo mnohem lépe.

Slavnostní koncert na přivítanou Jaroslava Kociana konán byl dne 25. t. m. v sále Národní Budovy "Pěveckými spojenými sbory." Slavnost sama byla imposantní a koncert dosud nejlepší, jaký jsem kdy mezi Čechy New-Yorskými zažil. Byl to skutečný koncert slavnostní. Sešlyť se síly ty nejlepší hudební, ryze české.

Program zahájen byl Slovanskou overturou od Tittla, dirigovanou výborným instrumentalistou a kapelníkem p. Václavem Kopřivou. Na to společný sbor přednesl Smetanovo "Věno," jsa řízen rovněž vynikajícím sbormistrem p. Karlem Křikavou.

Po tomto čísle pan Josef Kovářík, výborný houslista a bývalý profesor národní konservatoře Americké, přednesl Nešverovu "Ukolébavku" a Kadlcovu "Mazurku," načež hrál Kocianovu skladbu "Dumka," což bylo věru milým překvapením nejen pro přítomného hosta, ale i pro veškeré přítomné obecenstvo.

Po slavnostní řeči p. Woytiška odevzdán byl pamětní dar (lyra sestavena ze stříbrných listů) panu Kocianovi, kterýž nelíčenými slovy a přednesem dvou písní na housle poděkoval.

Bylť to okamžik dojemný, neboť mladičký náš Kocian byl skutečně překvapen *vřelostí a upřímností krajanskou* — byl mocně dojat, což projevil svými houslemi, kterými nám tlumočil duševní pohnutí své. Na to následovala další čísla programu, mezi nimiž nejlepším bylo vystoupení českého baritonisty pana Boži Oumírova, který jest nejhledanějším zpěvákem salonním v nejvznešenějších společnostech jak anglických, tak amerických a který právě koná své turné po Americe. Byloť to skvostným požitkem poslechnouti tohoto znamenitého krajana-zpěváka, když zpíval náš věčně krásný "Kde domov můj." Po vyčerpání programu následoval v menším sále banket, jehož se súčastnilo mimo pana Kociana a jeho družiny ještě asi 150 osob. Pronášeny přípitky a řeči a host v náladě nejlepší opouštěl po 2. hod. ranní Národní Budovu. Dámy toho večera kyticemi nešetřely, což pociťoval p. Kocian hned při vstoupení do místnosti. Sypaloť se naň kvítí se všech stran. Zajisté mnohé srdéčko vzplanulo při pohledu na hezoučkého, roztomilého umělce Kociana.

Když vsedl do kočáru, provázelo jej volání "Na zdar!" "Sláva!" a vřeskot posvícenských trubek na několik blocků. Jaké dojmy odnášel sebou nyní, a jaké bude odnášeti as při návratu do staré vlasti? Kdož ví!

Přejeme mu zajisté všichni nejlepšího zdaru na jeho umělecké pouti. Zpravodaj.

Zprávy spolkové.

Tábor Nebraska, č. 4771 M.W.A. odbývá dnes, ve středu 3. prosince, výroční schůzi svou v síni pana Hrocha; jest žádoucno, by každý soused do schůze té se dostavil, neboť připadají volby úřadníků a jiné důležité jednání. Nepřítomní podléhají pokutě. Z nařízení Táboru John Brázda, klerk.

Pěvecký odbor Těl. Jed. Sokol odbývati bude výroční schůzi v neděli (7. prosince) ve 2:30 odp. v Sokolovně. Důležité jednání vyžaduje přítomnost všech členů.

R. Fibinger, předseda. Joseph Mík, tajemník.

Tábor Columbus, číslo 69, WOW. odbývati bude výroční schůzi příští neděli, dne 7. prosince. Volba úřadníků a jiné důležité záležitosti vyžadují přítomnost členů všech. Nepřítomní podléhají pokutě dle stanov.

Karel E. Štěnička, klerk.

Myrta Camp, čís. 922 R. N. of A. odbývati bude výroční schůzi svou příští neděli (7. pros.) o 2. hod. odpolední v Sokolovně. Jelikož předléhá volba úřadnic a jiné důležité jednání, je nutno, aby všechny družky do schůze této se dostavily. Nepřítomné podléhají pokutě.

M. Boukalová, předsedka. K. Velechovská, tajemnice.

Těl. Jed. Sokol Omaha odbývati bude výroční schůzi svou ve středu, dne 10. prosince, ve spolkové místnosti. Jelikož předléhají volby úřadníků a jiná důležitá jednání, jest nutno, aby se sokolové v plném počtu dostavili. Nepřítomní podléhají pokutě dle stanov. Z nařízení starosty Fr. S. Rendla, taj.

Lože Jan Hus, č. 5. K. of P. odbývá schůzi zítra, ve čtvrtek, dne 4. pros., v 8 hod. večer v Sokolovně. Přítomnost všech členů nutna, jelikož důležité jednání a placení příspěvků předléhá. Z rozkazu Vel. Kancléře Bed. Sláma.

Záchvaty trvale vyléčeny. Záchvaty a nervosnost zmizí po jednodenním užívání Dr. Kline's Great Nerve Restorer. Zašlete si pro $2.00 lahev na zkoušku. Obdržíte ji zdarma. Dr. R. Kline, Ltd. 931 Arch St., Philadelphia, Pa.

Kdyby jen ženy

věděly, jak mnoho blaha přinesl by to omažským domovům.

Těžko konati domácí práci při bolestech v zádech.

Bolesti při zábavě neb práci.

Kdyby jen ženy věděly toho příčinu.

Bolesti v zádech působeny jsou nemocemi ledvin.

Doan's Kidney Pills je vyléčí.

Omažané je schvalují.

Pí. J. W. Edwardsová, č. 2733 Fowler ul., praví: "Musím říci, že neměla jsem značné důvěry v Doan's Kidney Pills ještě než jsem je užívala, avšak trpěla jsem tak přiznaky nemoce ledvin, že musela jsem něco činiti a šla jsem do Kuhn & Co. lékárny pro krabičku. Záhy mne přesvědčily o jich ceně a po skončení léčby více trápena jsem nebyla."

Na prodej u všech obchodníků. Cena 50 centů. Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y., výhradní jednatelé pro Sp. Státy.

Pamatujte jmeno, Doan's a nebeřte jiných.

JOSEF FLECK

ČESKÝ PEKAŘ,

v č. 2416 jižní 29. ul., Omaha. poslouží vám vždy čerstvým chutným chlebem, žitným i pšeničným, jakož i jiným pečivem, jež lze obdržeti v podobném závodu prvé třídy. Dobře učiníte když okusíte jeho pečiva. 15mš

PRAPORY, KOROUHVE, Odznaky, šerpy atd. ZHOTOVUJE J. W. ŽERZAN OMAHA-NEB.

TRŽNÍ ZPRÁVY.

OMAHA, dne 2. prosince.

Korma č. 3. při kůře nová	40 bu
Oves č. 2. bílý	34c "
Brambory nové	35@40 "
Vejce zar. čerstvé	20c
Máslo s mlékáren	27@28c lb.
Máslo farm. nejlepší	20@21c "
Máslo farm. špatné až dobré	16@16½c "
Slepice	7@8c "
Kuřata	8½@9c "
Kachny	8@9c "
Kohouti	4c "
Krocani	10c "

SOUTH OMAHA, dne 2. prosince.

Voli pěkní až nejlepší	$3.40@3.15
Krávy	1.75@4.00
Jalovice	2.25@4.00
Voli ke krmení	$3.00@3.55
Prasata nejlepší	6.05½@6.12½
Prasata prostřední	6.10
Prasata hrubá, těžká	5.95@6.17½
Ovce nejlepší	3.25@3.50
Jehňata	4.50@4.75

CHICAGO, dne 3. prosince.

Pšenice červ. ozimá č. 2 k okamž. dodání	74½@77½c bu.
Pšenice č. 3. okamž. dodání	68@71c "
Korma č. 2. žlutá "	55@55½c "
Korma č. 2. bílá "	54½c "
Oves č. 2. bílý "	31c "
Oves č. 3. bílý "	31@32c "
Žito číslo 2. k dodání	49@50½c "
Ječmen k piv. účelům k dodání	49@54 "
Ječmen ke krmení k dodání	34@38 "
Lněné semeno č. 1. semeno sevz	1.19@1.20 "
Semeno bojínku (timothy)	$3.65 "
Semeno jetelové	$10.50 "

Živý dobytek:

Pěkní až nejlepší voli	$5.75@7.00
Hubení až k prostřednímu	3.00@5.75
Voli ke krmení	$2.00@4.80
Krávy	$2.50@4.40
Jalovice	
Telata	$3.50@6.85
Texaští krmení voli	3.25@4.85
Texaští voli z pastvin	
Prasata těžká nejlepší	6.25@6.50
Prasata lehká vybraná	6.40@6.50
Prasata hrubá	6.20@6.40
Ovce pěkné až k vybraným	$3.00@3.60
Jehňata	$5.00@5.25
Jehňata západní	$5.75@6.00